



Goran Obradović
ODVJETNIK

Na broj: St-2556/2019

**TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU**

RAZLUČNI VJEROVNIK: ŽELJKO MEAŠIĆ iz Zagreba, Kunišćak 1A, OIB: 94610441038,
zastupan po odvjetniku Goranu Obradoviću iz Zagreba, III Vrbik
9

STEČAJNI DUŽNIK: Stečajna masa iza stečajnog dužnika Belle Amelie j.d.o.o.,
Jordanovac 113, Zagreb, OIB: 40970684257

ŽALBA RAZLUČNOG VJEROVNIKA

e-komunikacijom

U rubriciranom predmetu razlučni vjerovnik u otvorenom zakonskom roku podnosi slijedeću

ž a l b u

protiv rješenja Naslovnog suda broj gornji od dana 21. listopada 2021. pobijajući isto iz svih zakonom predviđenih razloga u t. III. izreke u cijelosti; t. IV. izreke u cijelosti; t. VII. izreke u dijelu koji se odnosi na iznos iz t. III. izreke; t. VIII. izreke u dijelu koji se odnosi na iznos iz t. III. izreke; t. IX. izreke u dijelu koji se odnosi na iznos iz t. III. izreke i t. X. izreke u dijelu koji se odnosi na iznos iz t. III. izreke.

O b r a z l o ž e n j e

Naslovni sud je rješenjem broj gornji od dana 21. listopada 2021. u dijelu sadržanom pod t. III. izreke odredio ovdje razlučnom vjerovniku isplatu iznosa u visini od 31.827,45 kuna, na ime razlike između procjenjene vrijednosti nekretnine u iznosu od 2.413.077,45 kuna i iznosa u kojem je razlučni vjerovnik oslobođen plaćanja kupovine u iznosu od 2.381.250,00 kuna.

U dijelu sadržanom pod t. IV. izreke je sud naložio razlučnom vjerovniku isplatu iznosu od 31.827,45 kuna, u roku od 15 dana od dana od pravomoćnosti rješenja o dosudi na depozitni račun suda IBAN: HR92 23900011300000460, s pozivom na broj 05 St-2556/2019, uz upozorenje o pravnim posljedicama nepostupanja sukladno navedenom nalogu.

U dijelu sadržanom pod t. VII. izreke je određen upis prava vlasništva nad predmetnom nekretninom nakon što između ostalog, ovdje razlučni vjerovnik isplati iznos sadržan u t. III. izreke (od 31.827,45 kuna).

U dijelu sadržanom pod t. VIII. izreke određeno brisanje zabilježbi, prava i tereta, koji prestaju prodajom, upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu,

Zemljišnoknjižni odjel Zagreb i to: zk. ul. br. 25299, k.o. Grad Zagreb, nakon što između ostalog, ovdje razlučni vjerovnik isplati iznos sadržan u t. III. izreke (od 31.827,45 kuna).

U dijelu sadržanom pod t. IX. izreke je naloženo Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, upisati pravo vlasništva za korist razlučnog vjerovnika te brisanje prava, tereta i zabilježba na nekretnini koja prestaju prodajom, nakon što između ostalog, ovdje razlučni vjerovnik isplati iznos sadržan u t. III. izreke (od 31.827,45 kuna).

U dijelu sadržanom pod X. izreke je određeno da će nekretnina koja je predmetom postupka predati će se kupcu zaključkom o predaji nakon što nakon što između ostalog, ovdje razlučni vjerovnik isplati iznos sadržan u t. III. izreke (od 31.827,45 kuna).

Dakle, kako je već uvodno naznačeno dijelovi izreke sadržani u t. VII., t. VIII., t. IX. i t. X. su sporni samo u onom dijelu koji se odnosi na obvezu ovdje razlučnog vjerovnika na isplatu iznosa određenog u t. III. u visini od 31.827,45 kuna, te su posljedično t. III. i t. IV. izreke sporne u cijelosti

Predmetno rješenje u pobijanim dijelovima na zakonu neosnovano.

Naime, u predmetnom postupku je vrijednost nekretnine koja predmetom istog postupka utvrđena u iznosu od 2.413.077,45 kuna.

Potraživanje razlučnog vjerovnika osigurano založnim pravom upisanim na predmetnoj nekretnini je utvrđeno u nespornom iznosu od 2.381.250,00 kuna s osnova glavnice.

Sud je zaključkom 26. srpnja 2021. godine pozvao razlučnog vjerovnika Željka Meašić na dostavu podatka o iznosu potraživanja razlučnog vjerovnika, te je razlučni vjerovnik podneskom od 30. srpnja 2021. godine podatak iz kojeg proizlazi kako njegovo potraživanje s osnova razlučnog prava iznosi: s osnova glavnice 2.381.250,00 kuna, s osnova kamate 852.493,47 kuna, odnosno sveukupno 3.233.743,47 kuna.

Međutim, kako ovdje razlučni vjerovnik ima u zemljišnim knjigama osigurano samo potraživanje glavnice u iznosu od 330.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a, važećem na dan primanja zajma, to je sud zauzeo stav kako razlučni vjerovnik ne može u konkretnom slučaju naplaćivati i kamate budući da potraživanje s osnova kamata nije upisano u zemljišnim knjigama.

Razlučni vjerovnik ističe kako je potonji stan Naslovnog suda posljedica pogrešne primjene materijalnog prava u vidu normi kojima je definiran institut zaloga, sadržanih primarno u čl. čl. 301. st. 1. i st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („NN“ 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14; dalje: ZV), a koje norme glase:

„Članak 301.

(1) Založnim se pravom osigurava namirenje iz vrijednosti zaloga određene novčane tražbine, ili tražbine kojoj je vrijednost izražena u novcu; dovoljno je određena tražbina kojoj su određeni vjerovnik i dužnik, pravni temelj i visina, ili barem najviši iznos do kojega se osigurava zalogom.

(3) Pored glavne tražbine iz stavka 1. ovoga članka založno pravo ujedno osigurava i namirenje iz vrijednosti zaloga sporednih tražbina, kamata, troškova za očuvanje stvari i troškova naplate tražbine.“

Iz citirane odredbe sadržane u čl. 301. st. 3. ZV-a nedvosmisleno proizlazi da već uslijed same činjenice osiguranja glavne tražbine založnim pravom već po samoj inerciji proizlazi i osiguranje akcesornih tražbina kao što su između ostalog i kamate.

Naime, kad akcesorna prava navedena u čl. 301. st. 3. ZV-a ne bi po samom automatizmu bila osigurana zalogom, onda bi citirana odredba imala glasiti da se založnim pravom osim glavne tražbine može (kao mogućnost ukoliko se isto ugovori, a ne po samoj inerciji) ugovoriti da se založnim pravom osiguravaju i akcesorna prava.

Točnost potonjeg stava je vidljiva i iz sadržaja odluke Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj GŽ-692/2020, od dana 02.12.2020. u kojoj mjerodavna sentenca glasi:

„Prema ocjeni ovog suda neovisno o tome što založnim pravom nisu osigurane zakonske zatezne kamate tekuće na pojedine obroke otplate tužitelj ima pravo namirenja i zakonskih zateznih kamata tekućih od dospijeća svakog pojedinog obroka do namirenja u skladu sa odredbom čl. 301. st. 1. ZV-a prema kojoj se založnim pravom osigurava namirenje iz vrijednosti zaloga određene novčane tražbine, ili tražbine kojoj je vrijednost izražena u novcu dok je st. 3. istog čl. propisano da pored glavne tražbine iz st. 1. ovoga članka založno pravo ujedno osigurava i namirenje iz vrijednosti zaloga sporednih tražbina, kamata, troškova za očuvanje stvari i troškova naplate tražbina.“

U privitku se dostavlja citirana odluka radi potpunog uvoda u sadržaj iste.

Privitak: -odluka Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj GŽ-692/2020, od dana 02.12.2020.

Sukladno navedenom, razvidno je da je Naslovni sud pogrešno primjenio materijalno pravo kad ovdje razlučnom vjerovniku nije priznao potraživanje s osnova zakonskih zateznih kamata.

Slijedom navedenog razlučni vjerovnik predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji žalbu razlučnog vjerovnika, te preinači rješenje Naslovnog suda od dana 21. listopada 2021. na način da oslobodi razlučnog vjerovnika obveze uplate iznosa od 31.827,45 kuna.

U Zagrebu, 27.10.2021.

Za razlučnog vjerovnika: